

som Forsvarsminister udviste den Gang, synes jeg i nogen Grad tyder paa, at han ikke har været i Besiddelse af den ranke Ryg, som det netop var ønskeligt, at enhver civil Forsvarsminister var i Besiddelse af.

Jeg vilde gerne i Tilslutning til min Meningsfælle, der har været Ordfører i denne Sag, sige om de Straffe- og Arrestlokaler, der anvendes, at de ere af den Beskaffenhed, at det, vi nu alle sammen ere enige om at erklære for det rene Barbari og Tortur fra gammel Tid, det eksisterer endnu den Dag i Dag i vore Straffe- og Arrestlokaler. Vand og Brødstraf i mørk Arrest er jo den rene og skære Tortur, et Stykke Middelalder, en Reminisens fra en Tid, hvor man anvendte Baal og Brand. En Mængde Mænd har ved at udstaa disse frygtelige Straffe faaet en Skade for Livet, og det forekommer mig, at her skulde man ikke vente ret længe, før man gik bort fra dette Udslag af en raa og barbarisk Tankegang. Jeg kunde ønske at spørge den højtærede Forsvarsminister, om han ved, i hvilken Forfatning disse Arrestlokaler ere, om han ved, at de Arrester, der benyttes paa Citadellet, ganske særlig de mørke Arrester, ere af en saadan Beskaffenhed, at det ligefrem er forbundet med Livsfare for de paa-gældende at blive anbragte der.

Jeg har saa nogle faa Bemærkninger at gøre til de Betragtninger, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) har anstillet i denne Sag. Jeg vil gerne have fremholdt, at der imellem den store Mængde af unge Mænd, der bliver udskreven til Soldater, selvfølgelig findes en hel Del psykisk defekte Personer; der findes jo ikke faa, som komme lige ud fra de grimme og uhyggelige Prostitutionskvarterer i København, Alfonsler, Voldsmænd, professionelle Bøller og Bandidter, og de gaa ind i Regimentet, i Bataillon og bidrage til at forraa Mandskabet. Raahed er der nok af i Forvejen, men derved bliver den endnu større. Dertil kommer endnu, hvad en Læge som Professor Pontoppidan har haft rig Lejlighed til at demonstrere ved sine Forelæsninger for Studenterne, at der blandt det udskrevne Mandskab befinder sig abnorme Personer, der bør behandles rent lægeligt som syge, og hvis Sygdom giver sig Udslag i Excesser, i Vold, i Uregerlighed, i Vagabondage, men man straffer dem som fuldt tilregnelige Personer. Jeg henstiller derfor til den højtærede Forsvarsminister, om det Spørgsmaal sammen med de øvrige kunde blive taget op til alvorlig

Overvejelse, at de særlig slette Elementer, der gaa ind i Hæren som Soldater, enten kom til at udgøre en særlig Afdeling, eller at man overhovedet ikke benyttede dem som Soldater, og at der foruden den almindelige Undersøgelse, der finder Sted af de unge Soldaters fysiske Tilstand, ogsaa fandt en Undersøgelse Sted af deres psykiske Tilstand. Der er nu overordentlig mange unge Mænd, der blive udskrevne som Soldater, fordi de tilsyneladende ere raske og stærke og i Stand til at udføre et Arbejde, men som i Virkeligheden mangle Betingelserne for at udføre det regelmæssige Arbejde, som kræves af Soldater. Derfor henstiller jeg, at man for at undgaa Uret ikke alene mod de normale og flinke Folk i Hæren, men ogsaa for at undgaa at begaa Uret mod de psykisk defekte unge Mænd tilkalder Specialister til Sessionerne, som virkelig ere i Stand til at afgive et fuldt tilstrækkeligt og klart Skøn over det Trin i mental Henseende, hvorpaa de vedkommende Rekrutter befinde sig.

N. P. Jensen (Københavns 3die Valgkreds): Hvis Forespørgselen havde haft til Hensigt at fremkalde en Revision af den militære Straffelov og den militære Retspleje i al Almindelighed, vilde det vist have mødt Velvilje fra alle Sider, men det er jo aabenbart, at det slet ikke har været Forespørgselsens Hensigt. Det har været dens Hensigt at fremdrage enkelte Begivenheder, der have fundet Sted, en enkelt Dom ved Overkrisretten o. s. v., og deri at se Beviser for, at det er nødvendigt at foretage en Forandring. Deri bundet det hele. I hvilken Retning Forandringen med Hensyn til den militære Retspleje skulde gaa, har oftere før været behandlet, og den Mening, som min ærede Nabo, det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) udtalte om den Ændring, der burde finde Sted, finder ogsaa Tilslutning hos ikke faa af vore militære retslærde, Auditørerne, og jeg kan navnlig tilføje, at det er en Løsning i den Retning, som vor Generalauditør for Øjeblikket har ønsket, saa den er ingenlunde fremmed for Hæren.

Men her føres jo, som sagt, Klager over alt og fuldstændig uberettigede Klager. Jeg tillod mig i Gaar at sige til den ærede Ordfører, at naar han vilde fremsætte Anker over Straffelovens Straffe, saa vilde det have været ønskeligt, om han gennem en Straffestatistik havde faaet at vide, om der virkelig var Grund dertil.